

Heksemutter Grummergrim

Der var engang to tvillingebrødre, der hed Palle Pip og Pille Pap. De boede ude i en plankehytte i Skidenskygge Skummelskov, men de var så utroligt frække og nysgerrige, at de var lige til at få spat af. Nå, men lige inde i bræddehytten ved siden af, der boede et par tvillingesøstre, som hed Molly Mop og Polly Pop. De var også så utroligt frække og nysgerrige, at de var til at få spat af.

Nå, men Palle Pip og Pille Pap legede altid med Molly Mop og Polly Pop, men så en dag var det, at Molly Mop og Polly Pop var drønet ind i skoven på jagt efter en halvsjør hakkespætte. De jagede den og jagede den og jagede den, og så lige pludselig var de faret vild. De var faret vild lige inde midt i den allertykkeste del af Skidenskygge Skummelskov, hvor træerne stod så tæt som sild i en tønde, og buskene lå så tæt ved hinanden som tun i makrel på dåse.

– Åh nej, vi er faret vild! sagde Molly Mop.

– Åh ja, det tror jeg også, vi er! sagde Polly Pop, og så begyndte de at lede efter vejen hjem; men skoven var så tæt og tyk og tung af mørke, at de kom til at gå helt i den modsatte retning af den, de skulle have gået.

– Pyha, sagde Molly Mop, det er altså godt nok en grov skov!

– Puha ja, sagde Polly Pop, og det er slet ikke nogen sjov skov.

... og de gik, og de gak, og de vandrede længere og længere ind i Skidenskygge Skummelskov. Nu stod træerne så tæt, at der groede tre træer inden i et, og buskene var et vældigt filtret fnas af grene og torne.

– Av, av, av! sagde Molly Mop.

– Åh, åh, åh! sagde Polly Pop; men så var det, at de lige pludselig kom til en lysning, hvor solen skinnede gyldent ned

fra en skyfri himmel.

– Ih, du milde, sagde Molly Mop. Det er jo en lysning, hvor solen skinner gyldent ned fra en skyfri himmel!

– Ih ja, sagde Polly Pop, og der ligger jo et mærkeligt hus lige midt i lysningen.

De kiggede på det sære hus. Der groede mos og svampe og husløg på taget, og skorstenen hang skævt ned til den ene side. Alle murene var dækket med vildvin og roser, og de små bitte vinduer var fuldstændig sorte af pløre. Døren var koksgrå og gammel, og midt på den hang der en kæmpestor dørhammer, der var fuldstændig grøn af alderdom.

– Nådada, sagde Molly Mop.

– Nådadadadada! sagde Polly Pop.

Inde i huset boede heksemutter Grummergrim. Hun havde onde, gule øjne og en kæmpestor næse med en vældig vorte på midten. Hun havde tændt ild under sin mægtige store jerngryde og var ved at brygge et vaskeægte heksebryg.

– Hir, hir, hir, gnækkede hun. Når jeg har brygget den her heksebryg, så får jeg så mægtige heksekræfter, at jeg bliver dronning af hele verden, og så skal alle børn laves om til padder og tudser, og alle gravhunde skal laves om til flagstænger. Lad mig nu se, hvad jeg skal have i gryden. Skimmelsvamp og svimmeldamp og løjerlige lyde. Hestetramp og hanekamp og skæl og ... men længere nåede hun ikke, for lige i det samme gik hoveddøren op med et vældigt brag, og Molly Mop kom ind og sagde:

– Hyggehejsa, hvem er du?

– Åh nej, råbte heksemutter Grummergrim og tabte 14 kilo skarntyde ned i gryden. Åh nej, åh nej, nu er min heksebryg ødelagt! Der er kommet alt for meget skarntyde i, og nu kan jeg kun blive enkedronning af Filipensien!

– Nå, men det må du altså meget undskylde, sagde Molly Mop.

– Jeg vil bankenfræsemig ikke undskylde noget som helst, råbte heksemutter Grummergrim. Kan du så komme ud med dig i en vis gevaldig fart og aldrig nogen sinde vise dig her mere igen nogen sinde!

– Nå ja, men så fiser jeg af, sagde Molly Mop og lukkede døren igen.

– Sådan en fræk og nysgerrig møgunge! klagede heksemutter Grummergrim. Nu kan jeg begynde helt forfra. Så varmede hun en ny kedel vand og begyndte igen.

– Lad mig nu se, gnækkede hun. Hvad er det nu, jeg skal have i gryden? Mandehår og andelår og næsen af en jyde. Sikke det dog simrer sært, og sikke det kan syde, det jeg putter i min kæmpestore gryde. Så skal jeg have lidt løbesod og alrunerod og lidt krymmel, kryb og krummer, og så lidt kragefod og drageblod og ... men netop i det samme gik døren igen op med et brag, og der stod Polly Pop.

– Hyggehejsa, har du set Molly Mop, morlille?

– Åh nej, åh nej! Nu tabte jeg et trolldgebis med gummer lige ned i gryden, og nu er hele heksebrygget ødelagt! Nu kan jeg bare blive fætter til prinsessen i Pingonesien!

– Nå, men det må du altså meget undskylde, sagde Polly Pop.

– Jeg vil brætenplankemig ikke undskylde noget som helst! Kan du så komme ud lige med det aldeles omgående vuns med det samme, ellers forvandler jeg dig til en bimset barkbille!

– Nå, men så hejhej, sagde Polly Pop, og så smak hun døren i igen.

– Nå, men hun kunne altså ikke hjælpe os, sagde Polly Pop til Molly Mop.

– Næ, det kunne hun godt nok ikke, så vi må hellere gå videre og se, om vi dog ikke kan finde vejen hjem. ... og så gik de ind i skoven igen.

Imens var Palle Pip og Pille Pap blevet rigtig godt bekymrede over, hvor Molly Mop og Polly Pop kunne være henne.

– Tror du, de kan være faret vild i Skidenskygge Skummelskov? sagde Palle Pip.

– Ja, jeg tror, de er faret vild i Skidenskygge Skummelskov, nikkede Pille Pap, og så gik de ind i skoven for at lede efter Molly Mop og Polly Pop. De gik, og de gak, og de vandrede, og de kom længere end langt ind i skoven.

– Mon ikke vi er kommet temmelig langt ind i Skidenskygge Skummelskov? spurgte Palle Pip.

– Jo, jeg tror nemlig også, vi er kommet tem'lig væm'lig langt ind i Skidenskygge Skummelskov, sagde Pille Pap og nikkede, og så gik de videre, og skoven blev tættere og tykkere og tykkere og tættere hele tiden, indtil de lige pludselig stod ved heksemutter Grummergrims hus.

– Jamen, der ligger jo et mærkeligt hus! sagde Palle Pip.

– Ja, det ser ud til, at der ligger et mystisk hus, sagde Pille Pap.

Inde i huset havde heksemutter Grummergrim fået varmet en ny stor jerngryde fuld af vand og var gået i gang med at lave sin tredje gryde heksebryg.

– Nirk, nirk, gnækkede hun. Når jeg er færdig med den her gryde, så bliver jeg overdronning af universet, og så skal alle små drenge laves om til ottebenede firben! Lad mig nu se, hvad jeg skal komme i: Nattevind og drømmespind og skarn og skarntyde og rav og lus og flagermus og øgler og gargoiler, der skal jævnes med lidt javertus, jod og ... men lige i det øjeblik var det, at døren gik op med et mægtigt splunk.

– Goddaw i stuen, sagde Palle Pip. Du har vel ikke set Molly Mop og Polly Pop?

– Åh nej, åh nej, jamrede heksemutter Grummergrim, nu tabte jeg mine nøgler ned i heksebrygget, og nu er det hele

ødelagt! Jeg kan aldrig blive andet end en trækvogn uden hjul!

– Nå, men det må du filensplidemig undskylde, sagde Palle Pip.

– Jeg vil dunkengrønært mig ikke undskylde noget som helst! råbte heksemutter Grummergrim. Forsvind og fis af og bliv væk, inden jeg har talt til minus 18, for ellers forvandler jeg dig til bundproppen i en gylletank!

– Nå, men så hyggehejsa, sagde Palle Pip, og så smag han døren i igen.

– Ih, hvor er det altså forfærdeligt skrækkeligt og nederdrægtigt grumt! jamrede heksemutter Grummergrim, og så satte hun en ny gryde vand over ilden, og da den gav sig til at koge, begyndte hun igen.

– Hir, hir, hir, gnækkede hun, når jeg har brygget den her gryde heksebryg færdig, så bliver jeg pelfant i Pingonesien, og så tryller jeg alle drengebørn om til fnattede fnotmider! Lad mig nu se, hvad jeg skal bruge: Mandelår og andehår og gåsegump i gryde. Sikke det dog simrer sært, og sikke det kan syde, det jeg koger i min kæmpestore gryde! Hvepsebo og sommersko og næsen af en jyde, lugten af en levertran og hullet fra en ...

Splank, så gik døren op igen, og der stod Pille Pap.

– Hyggehejsa, sagde han. Du skulle vel ikke have set Molly Mop og Polly Pop og Palle Pip?

– Nej, nej, nej, nej, for syvtusinde svovldampende svesketærter!!! Nu tabte jeg min cigar og mine guldriller og mit gebis ned i gryden, og nu bliver jeg tryllet om til en pakke nyfrosset jordbæris om to et halvt sekund!

... og splyp, så lå heksemutter Grummergrim på gulvet og var en pakke nyfrosset jordbæris.

– Nå, men den kan jeg da li' så godt spise, sagde Pille Pap, og så åd han heksemutter Grummergrim, og så gik han ud

i skoven og fór vild.

I mellemtiden var Molly Mop og Polly Pop kommet hjem til deres hus.

– Hvor er Palle Pip? spurgte Molly Mop.

– Ja, og hvor er Pille Pap? spurgte Polly Pop.

– De er sikkert faret vild i skoven, sagde Molly Mop.

– Nå, men det var da dejligt, sagde Polly Pop, for de var så utroligt frække og nysgerrige, og nu kan vi lege i fred, og så gjorde de så det.

Palle Pip blev ædt af en bjørn, og Pille Pap slog sig ned i heksemutter Grummergrims hus og prøvede at lære heksekunster; men i løbet af et par dage havde han tryllet sig selv om til en kålorm og huset til en pandekage, så det blev ikke til noget. Kålormen blev ædt af en hornugle, og pandekagen blev ædt af en ræv, og de fik mange ræveunger og ugleunger, der alle sammen levede lykkeligt til deres dages ende ude i den store, mægtige Skidenskygge Skummelskov.